

Tunnelbygget genom Hallandsåsen har rört upp många känslor. Projektet beräknas stå klart 2012.

Arkivfoto: MATS ROSLUND

Vem har modet att säga nej?

Svar till Nellie Thronée, informatör Banverket, med svar direkt och rubriken "Tänk om grundvattnet förorenas igen", 26/5.

Banverkets informatör Nellie Thronée gav mig ett standardsvar, i stället för miljöchefen Olu Karol, som jag ställde frågorna till. Jag fick med andra ord inte någon djupare insikt i vad som händer med miljön i Hallandsåsen.

Min viktigaste fråga gällde tätningsmedlet Carbopur, som är en tvåkomponentkemikalie. Då svarade Nellie Thronée "att den inte var giftklassad som Rhoca Gil, och varför man behöver skyddsutrustning är, för att det finns risk för att det kan vara allergiframkallande".

Det uppfattar jag som ett icke ofarligt medel. Isocyarat ingår som en beståndsdel, och är faktiskt en känd arbetsmiljörisk.

Det har diskuterats en del om Carbopur och Banverket ges nu ansvar för medlet, som är under prövning.

Jag är förvånad att Nellie Thronée bara vill prata om "det inläckande vattnet till tunnlar". Detta går ju vidare ut till reningsdammar och ner i bäckarna, och för vår del i Ängelholms kommun, till sist ut i

Skäldervikens vatten, inte långt från en badplats.

Jag har lagt ihop yttrande, som gjorts angående Carbopur, till exempel regeringens Hallandsåskommitté, Båstads egen miljögranskningsgrupp och andra sakkunniga som professorer, och funnit att deras "åsikter" inte är grundade på vetenskapliga fakta, rena "Följ John snacket" (säg gärna emot mig).

Det är illa nog vad som kan hända ute i naturen, men vad kan hända med Carbopur inne i åsen? Den frågan kan ingen svara på.

Där har Björn Gillberg helt rätt. Undersökningar man gjort är för dåliga och bevisar ej, att kemikalien inte läcker ut i havet och kanske kväver fisken.

Det är illa nog vad som kan hända ute i naturen, men vad kan hända med Carbopur inne i åsen? Den frågan kan ingen svara på.

När man väl blandat komponenterna (här är det lätt att inte vara exakt), ska de tryckas upp i sprickorna. Stelnar inte medlet genast, löses sannolikt en del upp och försvinner ut i det kapillära systemet ut i åsen med grundvattnet. Så småningom har vi det i dricksvattnet.

Vi han alltså bara gissa vad som händer i ett längre perspektiv.

Det kan också ske något med hela tunnelkonstruktionen. Man undrar hur Banverket, i dagens informationssamhälle, kunnat undgå den viktiga och för tunnelbygget helt avgörande fakta att Svensk Kärnbränslehantering SKB för flera år sedan underkänt Carbopur som tätningsmedel i tunnlar.

Kemikalien blir med tiden torr och spröd och kan på så vis sprida sig till grundvattnet!

Vem av alla etablerade, beslutande myndigheter och personer, har modet att säga nej till tunnelbygget i Hallandsåsen med dess enorma utgifter på skattebetalarnas bekostnad, där man dessutom inte skyr att göra en utställning på alla sina misslyckanden för över åtta miljoner kronor.

20060622
HD

Eva Thulin
Vejbyststrand